

Illa tamen quem nam flavescens præbeat usum
 Massa? foret certe nil nisi pondus iners;
 Nec multum ferro, aut lapidi præstaret honore
 Quamvis pura, expers & penitus maculæ:
 Ni flamma ex acri eductam, ardentique camino
 Artificum durus torqueat ille labor;
 Extendatque trahens productam in mollia fila,
 Gallica queis tenui foemina pingit acu
 Purpureas Regum vestes; incude gementem
 Vel super, & multo verberare perdomitam
 Diducat lamnam in tenuem, lenique ciendas
 Languentis Zephyri flamine bracteolas;
 Queis altum possit pulchre fulgere lacunar,
 Tela vel artificii picta nitere manu.
 Quid? niveum marmor non ferro cedere acuto
 Instat Dedalea clarus ab arte faber,
 Ille nihil parcens: validis late sonat aura
 Ictibus, inque orbem fragmina dissiliunt;
 Donec ab informi saxo vel Matris imago
 Jesseæ, juvenis forma vel aligeri
 Exit, spectaclum populis, arisque locanda.
 Quid tellus? multis faucibus vulneribus
 Ni rastrumque ferat patiens, & vomeris unci
 Dentem, hirsuta rubis horreat usque, sinu
 Nec pingues pleno spicas, nec dulcia poma,
 Nec foetus possit fundere vitigenos;
 Nec dici omniparens, lucisque efferre sub auras
 Tam varia hæc nostris usibus apta bona.
 Hem, quod aquæ, fulvumque aurum, quod marmor, & alma
 Tellus, ærumnis scilicet hoc homines
 Debemus, quæ nos agitant, versantque, premuntque,
 Atque modis torquent omnibus, eradiunt
 Sed tamen, & sordes abstergunt, & bona puro in
 Pectore virtutum germina progenerant,